

Ülést tartott a KISZ megyei bizottsága

Szegeden ülésezett tegnap, csütörtökön délelőtt a KISZ Csongrád megyei bizottsága Bódi György első titkár elnököletével. Részt vett a testület munkájában dr. Frank József és Nemes Ildikó, a KISZ KB tagjai, Pándi András, a KISZ KB osztályvezetője, dr. Sebe János, a megyei pártbizottság osztályvezető-helyettese és Kiss János, a KISZ KB munkatársa.

A KISZ-szervezetek ifjúsági munkaversenyeket szervező tevékenységéről, kiemelve az új, szocialista munkaverseny-szabályzattal kapcsolatos teendőket, Horváth András és Tulipán Andrásné munkatársak tájékoztatták a testületet. A mártélyi országos ifjúsági képzőművész tábor munkájáról, valamint a további feladatokról Czako János tett jelentést a testületnek. Ezt követően személyi kérdésekben döntöttek: Ósz Károlyt, a KISZ Csongrád megyei bizottsága vezetőképző iskolájának igazgatóját — más funkcióba kerülése miatt — felmentették, és Lovási Józsefet bízták meg a feladat ellátásával, aki eddig a KISZ szegedi járási bizottságának titkáráként tevékenykedett.

Az ifjúsági szövetség gazdaságpolitikai feladatok megoldását segítő tennivalóit az MSZMP Csongrád megyei bizottságának állásfoglalása, valamint a KISZ KB akcióprogramja alapján határozták meg. Mint ahogy azt a megyei küldöttgyűlés is megállapította: a munkaverseny-mozgalomban is fejlődésről, számszerű és minőségi előrelépésről számolhattak be. Megállapítható: a KISZ-szervezetek megfelelően felkészülve, egységesen értelmezték a határozatot, véleményezték a munkaverseny szabályzattervezeteket, melyekben megfogalmazták a KISZ-fiatalok teendőit is.

A megyében eddig mintegy 10 termelőszövetkezetben készítették el a munkaverseny-szabályzatot. Míg az állami gazdaságokban már a meglevő szabályzatok szellemében hirdették meg a munkaversenyt. Öröndetes tény — állapította meg a megyei KISZ-bizottság —, hogy a szocialista brigádokban egyre több a fiatal. Jelentős eredmény: emelkedett az ifjúsági és komplexbrigádok száma. A megyeszékhelyen húsz új ifjúsági brigád és huszonhárom új komplexbrigád alakult.

A KISZ megyei bizottsága elfogadta a beszámolókat és meghozta határozatait.

Jelentkezés a dolgozók általános iskoláiba

Az elkövetkező hetekben megkezdődik az új tanév a dolgozók általános iskoláiban, a jelentkezések azonban még nem zárultak le. A továbbtanulni szándékozók a dolgozók önálló általános iskoláiban, az általános iskolák mellett működő tago-

zatokon, az üzemi kihelyezett osztályok szervezőinél és a munkahelyi oktatási felölösöknél tájékozódhatnak, illetve jelentkezhetnek.

Az Oktatási Minisztérium tájékoztatót állított össze, amelyből az érdeklődők választ kaphatnak kérdéseikre.

„Például az újszegediek”

Brigádok a városért

A szegedi városi tanács társadalmi munkát szervező szakkbizottsága titkárának, Joó Antalnak egy nem is különösebb hangsúllyal kiemelt mondatába kapaszkodva — „az üzemek, szocialista brigádok segítségével nélkülünk mindenről le kellene mondania a városnak” — érdemes talán azon is elgondolkozni, miféle mozgató rugók hoznak lendületbe egy-egy közösséget, hogyan alakítható ki olyan üzemi légkör, amelyben nem marad segélykérés önkéntes vállalkozó nélkül, s ahol sokszor meg sem várják a hívó szót, önálló kezdeményezéseikért sem mennék a szomszédokba. Valószínűleg nem a KSZV újszegedi szövögyára az egyetlen a szegedi üzemek sorában, amelynek közössége nem ismer lehetetlent, ha önzetlen segítségadásról van szó. Hogy mégis az újszegedi gyár 72 szocialista brigádjának társadalmi munkáiról szerettem volna a számoknál, adatoknál többet is megtudni, annak az oka, hogy Joó Antal így folytatta előlőjáróban idézett mondatát: „néldául az újszegedi KSZV-sek...”

S ők hogy csinálják? Frányó József, a gyár igazgatója szavaiból idézhetném az imponáló statisztikai adatokat, hogy tudniillik 1977-ben 4120 órát dolgoztak a város szépítéséért, a gyermekintézményekért, s az öregekért, hogy az idén a 810 szocialista brigáddal — nem számítva a gyárban és környékén eltöltött „társadalmi munkaidőt” — már 1700 óra, forintban aligha kifejezhető időt töltött közhasznú tevékenységgel. De ne ragadjunk le a számoknál, keressük a miértet!

— A gyár dolgozói ott vannak minden, az egész városra kiterjedő akcióban, a Virágos Szegedért, az Egy gyár — egy iskola, a Tíz órát Szegedért mozgalomban. A szocialista brigádok vállalkozásaikhoz évente irányelveket, útmutatókat kapnak, hogy a felajánlások ne ússzanak a levegőben. A pontosan körvonalazott, értelmes célokat könnyebb elérni.

— S ezek megfogalmazásában milyen dolgozók segítik a gyár vezetőit?

— Például az, hogy az

igazgató — tanács tag is. Figyelemmel kísérem a város életének alakulását, s ez lehetőséget ad arra, hogy a gyárral is megismerthessem közös gondjainkat. Minden tanácsülés előtt faggatom a szocialista brigádvezetőket, mi foglalkoztatja őket. Elégedettek-e az új menetrenddel, a tarjáni ütelekkel.

— Előfordult, hogy ezek a tájékoztató beszélgetések alapozták meg hozzászólását, interpellációját a tanácsülésen?

— Szinte kivétel nélkül. Szerencsés helyzetnek tartom azt is, hogy választóköztem, a 47-es itt van Újszegeden, ahol lakom is. S ahol sok szövögyári család is él. Közvetlenül hát tapasztalataim — s könyvebb számot adni választóimnak a beszámolókon, mit végeztünk, mit terveztünk. A gyárban tartott gyűlésekre meghívjuk a tanács vezető tisztségviselőit — győződjének meg maguk is arról, ami az ittenieket foglalkoztatja. Amikor a városi tanács végrehajtó bizottsága ülését a gyárban tartotta, brigádokat hívtunk meg a tanácskozásra — a munkásművelődésről, a gyári dolgozók szociális ellátásáról volt szó —, hogy a helyszíni szemlén a vb-tagokkal együtt vegyenek részt, s megismerkedhessenek a tanács munkájával is.

— Ismeri a lakóbizottsági elnököket, a népfrent aktivistákat, hiszen többségük itt dolgozik a gyárban.

— Meg is keresnek. Most éppen homok kell a gyár előtt, társadalmi munkában épített járda utolsó kétszáz méteréhez. A Hatháznaknál elromlott egy szivattyú. Lakói nyugdíjasaink, persze hogy segítünk. A gyermekintézmények közül is azokkal énénebb a kapcsolatunk. ahová gyárakat gyerekei járnak. Azt hiszem, ez természetes: az ember a szűkebb lakókörnyezetében az ismert iskolában, óvodában úgy érzi, önmagáért dolgozik.

Emlékszem a szövödei Radnóti brigádnak, köszönőlevele, a deszki délszláv óvoda, a Mező Imre iskola, a Vidám Park, az alsóvárosi szocialis otthon, a Töltés utcai gyermekotthon, a tarjáni is-

kola, az újszegedi öregek napközi otthona patronálásáért — hálás tekintetek, gyermekmások. Tópai Sándor, a Gera Sándor brigád, Kopasz Viktóriát, a cernázó Zója brigádja gondolja. Április 23-án, vasárnap 357-en jöttek be önként dolgozni, 39 ezer forinttal gyarapították a VIT-alapot. A ságvárosok hulladékpony-vát kéri levele beszélgetésünk napját érkezett. Frányó József textilképet mutat írodája falán: idős emberpár, maradék anyagokból ragasztgatva. Ez is köszönet.

A gyár dolgozóinak havvan százaléka harminc éven aluli. Fiatalok. Ne mondja hát senki, hogy az ifjúság visszavonul, hogy passzív, hogy nem lelkesedik a társadalmi megmozdulásokért.

Pálffy Katalin

Szervezés és tartalékok

Az utóbbi években oly sok alkalommal és oly sok fórumon esett szó a szervezés fontosságáról, a szervezeti színvonal emelésének követelményéről, hogy egyre nehezebb ezzel kapcsolatban újat mondva, olyan érveket felsorakoztatni, amelyek az eddigieknél nagyobb sikerrel győznék meg a vállalatokat a munka gyorsításának szükségességéről.

Erre pedig az egyre nehezebbé váló gazdasági feltételeink között mind nagyobb szükség volna. Hiszen — idézzük csak a legismertebb okokat — a népgazdaságban az extenzív fejlődés tartalékai nagyrészt kimerültek, az iparban foglalkoztatottak létszáma nem emelkedik, sőt, a legtöbb területen csökken a következő években. A további fejlődés forrása tehát csakis a termelékenység növelésében kereshető. Mégpedig — a beruházási piac feszültsége miatt — elsősorban a belső tartalékok feltárása, hasznosítása révén, aminek pedig köztudottan, és sok példa által igazolva, a szervezés az egyik legjobb eszköze.

Egyre több vállalat él a 3 M (mozdulat-elemzés, munkatanulmányozás, munkakialakítás) módszerével, s nem ritka, hogy ennek bevezetése után a termelékenység másfél-kétszeresére emelkedik. Több vállalat alkalmazza — például a Dunai Vas-
mű, az Ózdi Kohászati Üzemek, a Tiszai Vegyi Kombinát — a nagyjavítások, felújítások szervezésében a hálótérvezés módszerét, s így általában a felére rövidíti e munkák időtartamát. S ugyancsak a szervezés hatékonyságát igazolják a nehézipar és a kohó- és gépipar adatai is, amelyek szerint a szervezéssel kapcsolatos ráfordítások megtérülési ideje átlagosan négy és fél hónap.

Mégis, bár egyes vállalatoknál és a szervező munka egyes területein születnek kimagasló eredmények, ezek inkább csak példák maradnak — a törekvések a szervező munka javítására még korántsem váltak általánossá, a vállalatok szervezeti színvonala nagy eltéréseket mutat.

A vállalatok egy részénél például csak akkor tartják fontosnak a szervezést, amikor a vállalat helyzete romlik. De nem egy esetben még akkor sem „nyúlnak” a szervezéshez, ha a vállalat fejlesztése gondo-

kat okoz — akkor is inkább újabb és újabb gépeket, állandó korszerűsítést szeretnének. Holott gondoljunk csak például az igen alacsony átlagos műszakszámra, a gépek alacsony kihasználására — a legtöbb esetben a meglevő eszközökkel is rosszul gazdálkodnak — ugyanakkor az új fejlesztéseknél, nem egy esetben éppen a szervezés gyengeségei miatt „újratermelik” az alacsony színvonalat.

A beruházási tervjavaslatokhoz például csak a legkritikább esetben készül szervezési tervdokumentáció, amelyben meghatározzák a munkafolyamatokat, szükség esetén a munkamódszereket, és a berendezések működtetéséhez szükséges létszámot. Minderre sok esetben csak utólag kerül sor, sokkal nagyobb nehézségek árán, s jóval kisebb eredménnyel.

A beruházásokon túl jó néhány olyan terület van még, ahol a szervező munka színvonala alacsonyabb a szükségesnél. Az a nemzetközi összehasonlítás például, amely a nehézipari vállalatok termelékenységét mérte össze a hasonló jellegű, korszerű külföldi vállalatok termelékenységével, többek között azt mutatta, hogy az elmaradásunkat számottevő mértékben a különböző kisegítő tevékenységek, szállítás, anyagmozgatás, karbantartás alacsony termelékenysége, alacsony szervezetsége okozza. Nem véletlen például, hogy éppen ezeken a területeken a legalacsonyabb a munkanormák alapján bérezett dolgozók aránya.

S a szervező munka javításának még mindig az egyik legnagyobb akadály a nem megfelelő szemlélet, a szervezés fogalmának még mindig nem egységes, nem megfelelő értelmezése. Sok helyen például nem tisztázták a szervezés helyét, szerepét, a szervezők hatáskörét a vállalati feladatok között. Nem egy esetben például kizárólag a számítástechnika alkalmazásával, legfeljebb az ügyviteltechnika fejlesztésével azonosítják a szervezést. Sok esetben pedig a működési szabályzatok módosítása, átalakítása a szervezők legfontosabb feladata — holott munkájuknak a termelési folyamat egészére, a termelékenység növelésének valamennyi lehetőségére ki kellene terjednie.

K. J.

Választékcseré

A jövő évre összesen 29 millió rubel értékű fogyasztási cikk kölcsönös szállításában állapodtak meg Pozsonyban a magyar-csehszlovák belkereskedelmi állandó bizottság szeptember 12–14. között tartott ülésén. A választékcseré-szerződés egy időben aláírták a két minisztérium tudományos együttműködési megállapodását is.

A szabadkai népfrent-delegáció látogatásai

A Hazafias Népfrent városi bizottsága vendégeként Szegeden tartózkodó Jugoszláv Vajdasági Dolgozó Népfrent Szocialista Szövetsége szabadkai közösi választmányának delegációja, Szirovica Antal vezetésével tegnap, csütörtökön Algyőre, az olaj-

mezőre látogatott. Ott Juratovics Aladár, az NKfV szegedi üzemének vezetője tartott tájékoztatót a vállalat termeléséről.

A városi tanácsházán Papp Gyula, a városi tanács elnöke fogadta a vendégeket, és ismertette a tanács munkáját, feladatát, a várospolitikában betöltött funkcióját, a városkép megtartására, formálására tett erőfeszítéseket.

Délután a jugoszláv testvérváros képviselői Kulcsárné Kiss Piroška városi népfrenttitkár kíséretében Szóregén, a Tisza-Maros-szög Tsz életével ismerkedtek. Tiszszigetén népfrent-aktivistákkal beszélgettek.

Ma pénteken a József Attila Tudományegyetemre, a Családi és Társadalmi Eseményeket Rendező Irodába látogatnak.

Magyar-osztrák vasúti államszerződés

Csütörtökön Budapesten Pullai Árpád közlekedési és postaügyi miniszter és Karl Lauscher közlekedési miniszter aláírta a Magyar Népköztársaság és az Osztrák Köztársaság vasúti államszerződését.

Az új államközi egyezmény a két ország közötti, határállomásokon átmenő vasúti forgalom, a közös pályaudvarok üzemeltetési kérdéseit szabályozza.

Megkezdődött a komló betakarítása a Hevesi Állami Gazdaságban, ahol ötvenöt hektáron termesztik a sörgyártásnál nélkülözhetetlen növényt. A komlószedést gépek segítik.